

”Och bland människorna finns den som dyrkar Gud på gränsen”

”Och bland människorna finns den som dyrkar Gud på gränsen”

(al-Hajj: 11)

Den troslära som Guds Sändebud ﷺ kom med antas för sin egen skull, inte för vinning eller profit. Den är inte som handel för köpmannen eller hantverk för hantverkaren, där syftet är att tjäna pengar. Köpmannen håller fast vid sin handel så länge den ger honom vinst, men om den inte gör det lämnar han den och söker något annat. Så gör även hantverkare och jordbrukare. Men tron antas inte för materiell vinning, utan för sin egen skull: i tro på Gud, i lydnad till Hans Sändebud ﷺ, och i bekräftelse av det som kommit från Gud.

Den som antar tron för dess egen skull får genom den styrka och fasthet i tider av prövning, samt frid och trygghet i hjärtat. Tron lär honom att allt som drabbar honom av prövningar och svårigheter sker genom Guds beslut och visdom, och därför uthärdar han och står fast. Men den som antar tron för vinningens skull blir vid prövning svag, förnedrad och vacklande, och kan till och med avfalla från sin religion — eftersom han ser tron som orsaken till sitt lidande.

Koranen nämner denna typ av människor:

”Och bland människorna finns den som dyrkar Gud på gränsen”

{Och bland människorna finns den som dyrkar Gud på gränsen. Om gott drabbar honom finner han ro i det, men om han drabbas av prövning vänder han sig bort, förlorar både denna värld och nästa. Det är den uppenbara förlusten.} (al-Hajj: 11)

Al-Wahidi berättar i *Asbab al-Nuzul*: ”Versen uppenbarades om beduiner som kom till Profeten ﷺ i Medina som migranter. Om deras kroppar förblev friska, deras hästar födde vackra föl, deras hustrur födde söner och deras rikedomar ökade, blev de nöjda och sade: ’Sedan jag antog denna religion har jag bara fått gott.’ Men om de drabbades av sjukdom, deras hustrur födde döttrar, deras hästar misslyckades, deras rikedomar minskade och deras allmosor uteblev, kom djävulen till dem och sade: ’Sedan du antog denna religion har du bara fått ont.’ Då avföll de från sin tro. Därför uppenbarade Gud: {Och bland människorna finns den som dyrkar Gud på gränsen}.”

Mujahid och Qatada sade: ”*på gränsen*” betyder på tvivel. Andra sade: på kanten, som kanten av ett berg — den som står där faller vid första knuff. Al-Zamakhshari förklarade: ”Som den som står på kanten av en armé. Om han anar seger och byte stannar han, annars flyr han.”

Sådan är den som går in i religionen med tvivel och oro. Om han får hälsa och välstånd finner han ro i tron. Men om han prövas i sin tro eller sin rikedom, eller hans tro leder till fiendskap med andra, vänder han tillbaka och blir otroende. Då har han förlorat både denna värld och nästa: han fick inte den vinst han hoppades på i världen, och han förlorade nästa genom att bli fördömd i Elden. Detta är den tydliga förlusten.

Den som står på kanten faller vid första stöt. Så var hycklarna på Profetens tid: när de följde honom i strid och prövningen kom, föll de och deras falska tro avslöjades. Ett exempel är slaget vid al-Ahzab. När de såg fienderna omringa Medina sade de:

{Gud och Hans Sändebud har bara lovat oss illusioner.} (al-Ahzab: 12)

Men de sanna troende, som antagit tron för dess egen skull, fick genom den fasthet och styrka. Vid samma slag sade de:

{När de troende såg fienderna sade de: Detta är vad Gud och Hans Sändebud lovat oss. Gud och Hans Sändebud talade sanning. Det ökade dem bara i tro och underkastelse.} (al-Ahzab: 22)

De förstod att detta var tecknet Gud nämnt: att innan paradiset måste de

”Och bland människorna finns den som dyrkar Gud på gränsen”

prövas och skakas, som i Hans ord:

{Tror ni att ni ska gå in i paradiset utan att det kommer över er liknande det som drabbade dem som gick före er? De drabbades av nöd och svårigheter och skakades så hårt att till och med sändebudet och de troende med honom sade: När kommer Guds hjälp? Sannerligen, Guds hjälp är nära.} (al-Baqarah: 214)

Detta får den troende att rannsaka sig själv och sin avsikt i tron, och att be Gud om fasthet och uppriktighet. Profeten ﷺ brukade säga:

”O du som vänder hjärtan, gör mitt hjärta fast i Din religion.” (Tirmidhi)

Och han brukade be:

”Jag ber Dig om Din fruktan i det fördolda och det synliga, och om ordet av uppriktighet i tillfredsställelse och vrede.” (Ibn Abi Shayba)

KORANEN & SUNNAH

- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah - En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah - Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam - varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)